

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΑΚΚΡΗΝ.

Τό Σάββατον, 23^{ον} Ἀπριλίου /6^{ον} Μαΐου 2017, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν αὐτοῦ εἰς Ἀκκραν- ἀρχαίαν Πτολεμαΐδα τοῦ βορείου Ἰσραήλ.

Ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τόν Ἅγιον Γεώργιον ὡς ὁμολογήσαντα τόν Χριστόν εἰς τόν Ρωμαϊκόν στρατόν, ἐν ᾧ ὑπηρέτει καί διά τοῦτο μαρτυρήσαντα εἰς Ρώμην, ἔνθεν καί τό Ἱερόν λείψανον αὐτοῦ μετηνέχθη εἰς τήν Παλαιστίνην, τόπον τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ ἐκ μητρός καί δὴ εἰς τήν πόλιν τῆς Λύδης, εἰς ἣν καί ιδρύθη μέγας Ναός πρός τιμήν αὐτοῦ ὑπό τῆς Ἀγίας Ἑλένης.

Τόν «νοερόν τοῦτον ἀδάμαντα τῆς καρτερίας» ἐτίμησε τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διά θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς εἰς Ἀκκραν- Πτολεμαΐδα.

Τῆς θείας Λειτουργίας ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὡς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου ἡγουμένου εἰς Ἀϊλαμπούν καί Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, ἐφημερίων τῆς περιοχῆς τῶν κωμῶν τῆς Ἀκκρης, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ διακόνου π. Ἀναστασίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας ὑπό τόν Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον, παρουσίᾳ τοῦ κ. Κουρουμάλου, ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας εἰς τό Ἰσραήλ καί πολλοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ.

Πρός τόν λαόν τοῦτον ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Δεῦτε τήν πανέορτον φαιδράν ἔνδοξον Ἀνάστασιν πάντες πανηγυρίσαντες πάλιν ἐορτάσωμεν φαιδράν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ μάρτυρος, καί στέψωμεν τοῦτον ἔαρινοῖς ἄνθεσιν, ὄντα ἀήττητον. Ὅπως ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καί πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Ἡ σύνδρομος ἐκλάμψασα ἡμῖν σήμερον, πανένδοξος μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου σύν τῇ πασχαλίᾳ πανηγύρει τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, συνήγαγεν ἡμᾶς, ἵνα ἐορτάσωμεν τόν ἐγκαινισμόν τῆς νέας ἐν Χριστῷ τῇ ἀναστάντι βιοτῆς ἡμῶν.

Τῆς νέας ταύτης ἐν Χριστῷ βιοτῆς ἐγένετο κοινωνός καί μέτοχος ὁ μέγας μάρτυς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, Ἅγιος Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος, ὁ ὁποῖος «ρεῖθρα θαυμάτων, ὑπόθεν ἡμῖν ὀμβροβλυτεῖ», ὡς λέγει ὁ μελωδός αὐτοῦ. Τοῦτο δέ

ἐπέτυχε ὁ φίλος τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, διότι ἐφωτίσθη ἀπό τό ἀνέσπερον καί ἄκτιστον φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Διά τοῦτο καί ὁ μελωδός λέγει: «Ὅλῳ τῷ φωτί παμμάκαρ τῆς Τριάδος, εἰλικρινῶς καταλαμπόμενος ὡς μάρτυς ἀήττητος, εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικητῆς θεόστεπτος, σῶσον οὐρανοφοῖτα, τοὺς σέ τιμῶντας πρεσβεΐαις σου».

Ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου, εἶναι αὐτή ἡ ὁποία συνιστᾷ τὴν θεμελιώδη ἀλήθειαν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καί τό ἅγιον Πάσχα τὴν ἐορτὴν τῶν ἐορτῶν τῆς κατ' ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς τοῦτο διατυπώνει καί ὁ ὑμνωδός λέγων: «Αὕτη ἡ κλητὴ καί ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλίς καί κυρία, ἐορτῶν ἐορτὴ καί πανηγυρίς ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως εἶναι «κλητὴ καί ἀγία, ἀλλὰ καί ἡ μία, δηλαδή ἡ πρώτη τῶν ἄλλων ἡμερῶν (τῶν Σαββάτων), διότι εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡ Κυριακὴ ἡμέρα κατὰ δέ τὸν Ἅγιον Γρηγόριον Παλαμᾶν, «ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου εἶναι ἀνανέωσις τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, εἶναι ἀναζῶσις καί ἀνάπλασις καί ἐπάνοδος πρὸς τὴν ἀθάνατον ζωὴ τοῦ πρώτου Ἀδάμ πού καταβροχθίσθηκε ἀπὸ τὸν θάνατον, λόγῳ τῆς ἁμαρτίας καί διὰ τοῦ θανάτου ἐπαλινδρόμησε πρὸς τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπλάσθηκε».

Μέ ἄλλα λόγια, συνεχίζει ὁ Ἅγιος Πατὴρ Γρηγόριος, «ὁ Χριστός, ἀφ' οὗ ἀνέστησε τὸν ἑαυτὸν Του τὴν τρίτην ἡμέραν, δέν ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν γῆν, ἀλλ' ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν, καθιστῶντας τό ἀνθρώπινον ἡμῶν φύραμα, τό ὁποῖον εἶχε προσλάβει, ὁμόθρονον μέ τὸν Πατέρα ὡς ὁμόθεον. Διά τοῦτο [ὁ Χριστός] εἶναι ὁ Μόνος πού ἔγινε ἀρχὴ τῆς μελλοντικῆς ἀναστάσεως ὅλων καί ὁ μόνος πού κατέστη ἀπαρχὴ τῶν νεκρῶν καί πρωτότοκος ἀπὸ τοὺς νεκρούς καί πατέρας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Καί ὅπως ὅλοι, ἁμαρτωλοί καί δίκαιοι πεθαίνουν ἐξ αἰτίας τοῦ [παλαιοῦ] Ἀδάμ, τοιοῦτοτρόπως ἐξ αἰτίας τοῦ Χριστοῦ [τοῦ Νέου Ἀδάμ], θά ζωοποιηθοῦν ὅλοι, ἁμαρτωλοί καί δίκαιοι, ἀλλ' ὁ καθένας εἰς τὴν τάξιν του. Ἀπαρχὴ εἶναι ὁ Χριστός, ἔπειτα οἱ ὁπαδοί τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν παρουσίαν Του, ἔπειτα οἱ τελευταῖοι, ὅταν καταργήσῃ κάθε ἀρχὴν καί ἐξουσίαν καί δύναμιν καί θέσῃ ὅλους τοὺς ἐχθρούς του κάτω ἀπὸ τὰ πόδια Του. Τελευταῖος ἐχθρὸς πού θά καταργηθῇ εἶναι ὁ θάνατος (Α' Κορ. 15,22), κατὰ τὴν κοινήν Ἀνάστασιν, μέ τὴν ἐσχάτην σάλπιγγα. Διότι πρέπει τό φθαρτὸν αὐτό στοιχεῖον νά ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν καί τό θνητὸν τοῦτο νά ἐνδυθῇ ἀθανασίαν, ὡς διδάσκει ὁ θεῖος Παῦλος: «Δεῖ γάρ τό φθαρτὸν τοῦτο [σῶμα] ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καί τό θνητὸν τοῦτο [σῶμα] ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. Ὅταν δέ τό φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν καί τό θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος [τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου] ὁ γεγραμμένος. Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. Ποῦ σοῦ, θάνατε, τό κέντρον; Ποῦ σοῦ, Ἄδη, τό νῖκος;» (Α' Κορ. 15, 53-55).

Οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας γενικώτερον καί οἱ μάρτυρες τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, εἰδικώτερον, εἶναι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἐγένοντο μιμηταί τῆς πολιτείας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῆς ἐνθέου ζωῆς Αὐτοῦ καί ἠξιώθησαν τῆς θεωρίας τῆς θείας καί ἀπροσίτου δόξης Αὐτοῦ. Τῆς δόξης, τὴν ὁποίαν ἐφάνέρωσεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός κατὰ τὴν ποίησιν τῶν σημείων, δηλονότι, τῶν θαυμάτων Αὐτοῦ καί ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὁρει θαβάρ μεταμόρφωσιν Αὐτοῦ καί ἐξαιρέτως κατὰ τὴν λαμπροφόρον αὐτοῦ Ἀνάστασιν, ἐν Ἱερουσαλήμ.

Τῆς θείας ταύτης ἀπροσίτου δόξης θεωρὸς γενόμενος ὁ Ἅγιος Γεώργιος νῦν διαλάμπει ἐν οὐρανοῖς καί ἱκετεύει Χριστόν τὸν θεόν ὑπὲρ πάντων τῶν

προσκαλουμένων αὐτόν, ὡς λέγει καί ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ: «Μακαρίας ἔνδοξε ζωῆς νῦν ἐπιλαβόμενος, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτόμενος Γεώργιε, ὑπέρ ἧς ἠγώνισαι μέχρις αἵματος, τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντάς σε αἴτησαι σωθῆναι, πάσης ἀθλοφόρε περιστάσεως».

Ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἐσαγήνευε καί βεβαίως ἀκαταπαύστως ἐξακολουθεῖ νά σαγηνεύη κάθε ψυχὴν ἀνθρωπίνην καλῆς θελήσεως εἶναι «ἡ ἐν Χριστῷ κρυπτομένη ζωή». Ἡ ζωὴ δέ αὕτη ἀποκαλύπτεται καί φανεροῦται ἐν τῇ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ λέγοντος: «Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωή, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται. Καί πᾶς ὁ ζῶν καί πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα», (Ἰωάν. 11, 25-26).

Μάρτυρες ἀψευδεῖς τοῦ γεγονότος τούτου εἶναι οἱ ὑπέρ τοῦ αἵματος Χριστοῦ θυσιασθέντες ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ὁ σήμερον τιμώμενος Ἅγιος Μεγαλομάρτυς Γεώργιος ὁ τροπαιοφόρος. Ἐξαιρέτως δέ μάρτυς ἀψευδής εἶναι ἡ ὑπερευλογημένη, ἔνδοξος θεοτόκος καί ἀειπάρθενος Μαρία, ἡ ὁποία ἐν γαστρὶ αὐτῆς ἐχώρησε σωματούμενον τὸν ἄναρχον θεὸν Λόγον, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός «Σκηνὴ προετύπου σε, τοῦ Μαρτυρίου Πάναγνε, ἐν ᾗ πλάκες καί στάμνος καί ἡ χρυσοῦ κιβωτός. Ὡς περ γὰρ ἐκείνη ἐκεῖνα, οὕτω καί σύ, τὸν ἄναρχον Λόγον, ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, θεοτόκε σωματούμενον».

Ἡ ἀναστάσιμος πανήγυρις τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μᾶς καλεῖ νά συμμετάσχωμεν εἰς τὴν χαρὰν καί ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηριώδους τούτου γεγονότος ἀφ' ἑνός. Καί ἀφ' ἑτέρου νά ἐκζητήσωμεν τὴν πρὸς τὸν θεὸν μαρτυρικὴν παρρησίαν τοῦ ἀθλοφόρου καί παμμάκαρος Γεωργίου ὑπέρ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν καί ὑπέρ ἐπικρατήσεως τῆς εἰρήνης ἐν τῇ δοκιμαζομένῃ δεινῶς περιοχῇ ἡμῶν καί παντὶ τῷ κόσμῳ. Χριστὸς Ἀνέστη.

καί ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικὸν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2017/05/06/30276>

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεὶα προπορευομένων τῶν Προσκόπων τρεῖς περίξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί πρό τοῦ τάφου τοῦ Ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κυπρίου, τελειωθέντος τό 1750.

Ἠκολούθησε δεξίωσις μετὰ προσφωνήσεων, ἐν αἷς τοῦ σεῖχη-ιμάμη Σαμήρ Ἀσάφ καί τοῦ Ὁμαρ Καγιάζ ἐκπροσώπου τῶν Μουσουλμάνων, τοῦ Ἰσραηλινοῦ Ἀναπληρωτοῦ Δημάρχου τῆς Ἀκκρης, τοῦ κ. Κουρουμάλου ἐκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας εἰς Τέλ Ἀβίβ, τοῦ ἐκπροσώπου τῶν Μπαχάϊ, τοῦ κ. Σαφίκ, Προέδρου τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου «Ἀκκρης», τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀκκρης Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου, ὑπογραμμίσαντος τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Ἁγίου Τάφου ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου. Εἰς τούτους ἀνταπήντησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ, ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καί ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Πευτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.», (Ψαλμ. 91, 13-14), ἀναφωνεῖ ὁ Προφήτης Δαυίδ.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἐντιμότατε Πρόεδρε καί μέλη τῆς Κοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ὡς ἄλλος ἀνθισμένος φοῖνιξ καί κέδρος τοῦ Λιβάνου πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ καί τάς αὐλάς τοῦ θεοῦ προβάλλει σήμερον ὁ μεγαλομάρτυς τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος.

Ὅντως ὁ Γεώργιος εἶναι ὁ δίκαιος τοῦ θεοῦ, διὰ τοῦτο καί ἡ ἐτήσιος μνήμη του δέν τιμᾶται μόνον ἀπό τήν κατ' ἀνατολάς Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀλλά ἀπ' ὅλους τούς πιστούς τῶν ἄλλων θρησκειῶν.

Ὁ Γεώργιος διεκρίθη διὰ τήν μέχρις αἵματος ἀγάπην του πρὸς τόν δίκαιον τοῦ θεοῦ, τόν Χριστόν, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε τό Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐλευθερίας, ἀλλά καί τό πλήρες θαυμασμοῦ πρὸς τό ἀνθρώπινον πρόσωπον.

Ἡ προσωπικότης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀνήκει εἰς τήν χορείαν τῶν Ἁγίων, προφητῶν καί φίλων τοῦ θεοῦ, οἱ ὁποῖοι ὅχι μόνον διὰ τῶν λόγων, ἀλλά καί διὰ τῶν ἔργων αὐτῶν καί ἰδιαιτέρως διὰ τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν κατεδίκασαν καί ἀρνήθηκαν τήν ἐθελοθρησκείαν τῶν ἀνθρώπων, δηλονότι τήν εἰδωλολατρείαν καί τήν ἀλαζονείαν τῶν κοσμοκρατόρων τῆς ἐποχῆς των.

Τοῦτο δέ ἐπέτυχον διὰ τῆς καθαρᾶς αὐτῶν πίστεως πρὸς τόν φιλόανθρωπον θεόν, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τόν σταυρωθέντα καί ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα ὑπέρ ἡμῶν καί ὑπέρ πάντων τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή ἡ νίκη τῆς ζωῆς κατὰ τοῦ θανάτου, τῆς φθορᾶς καί τῆς ἁμαρτίας, τοῦ ἀληθινοῦ καί ἀνεσπέρου φωτός κατὰ τοῦ σκοτούς, τῆς δικαιοσύνης κατὰ τῆς ἀδικίας καί τῆς ἀγάπης κατὰ τοῦ μίσους ἐνέπνεον πάντοτε τόν νεαρόν Γεώργιον, ὁ ὁποῖος τελικῶς ἐγένετο κοινωνός τοῦ πάθους τοῦ ἀπαθοῦς καί τῆς ἐγέρσεως Αὐτοῦ.

Λέγει καί ὁ μελωδός: «Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων ἐντολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα τόν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἔνδοξε Χριστοῦ τήν δόξαν· ὅθεν πεποιθώς, πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, καί πόνους τούς μακρούς, μάρτυς Γεώργιε· καί κοινωνός γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς καί ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας, Αὐτοῦ μετέσχες, ὑπέρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.»

Τόν μεγαλομάρτυρα τοῦτον τῆς ἀγάπης καί δικαιοσύνης τοῦ θεοῦ τιμήσαντες σήμερον ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Ναῶ, ἐν τῇ ἱστορικῇ πολυ-ἐθνικῇ καί πολυ-θρησκευτικῇ καί πολυ-πολιτισμικῇ πόλει ὑμῶν Ἀκκρη προσευχητικῶς παρακαλέσαμεν, ὅπως πρεσβεύῃ ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καί τῆς εἰρήνης τῆς περιοχῆς ὑμῶν καί τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὶ δέ τούτοις θέλομεν νά εὐχαριστήσωμεν τόν ἐκπρόσωπον καί πνευματικόν ἡγούμενον ὁσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Φιλόθεον καί τούς συνεργάτας αὐτοῦ διὰ τήν εἰς ἡμᾶς προσγενομένην ἔνθερμον ὑποδοχὴν καί φιλοξενίαν.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμεν τάς τοπικάς ἀρχάς, τήν Ἀστυνομίαν καί ὅλους τοὺς ἐκπροσώπους τῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων Χριστιανῶν, Μουσουλμάνων, Δρούζων καί Μπαχάϊ διὰ τήν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τήν ἐόρτιον καί πασχάλιον ταύτην πανήγυριν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἀμήν.

Χριστός Ἀνέστη. Ἔτη Πολλά.

Ἀραβιστί ἶδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2017/05/06/30278>

Ἐν τέλει ἠκολούθησε πλουσία τράπεζα παρά τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ πολλῶν ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```